

Området omkring Hotel Venture

- 1. Hotel Venture**
Via Palestro 88
06/4469026
- 2. Trattoria Da Nazzareno**
Via Magenta 35
06/4957782
- 3. Al Grappolo d'Ora**
Via Palestro 4
06/4941441
- 4. Enoteca Trimani**
Cernaia 37 B
06/4469630
- 5. Monte Arci**
Via Castelfidardo 33
06/4941347

M Metro

Station Castro Pretorio er nærmest. En enkeltbillet der gælder i 75 min. koster 1 euro. En dagsbillet (BIG) koster 4 euro. Et 3-dageskort (BTI) koster 11 euro. Et ugekort (CIS) koster 16 euro.

T Diocletians termer

Går man ind til centrum kommer man forbi Diocletians termer, som bestemt er et besøg værd. Det samme er også Santa Maria degli Angeli lige efter termerne på Piazza Repubblica.

Spisesteder nær Hotel Venture

Mange vil sikkert holde af at slappe lidt af på hotellet efter en oplevelsesrig dag i Roms centrum og derefter gå ud og spise lidt god mad lokalt i nærheden af hotellet.

Trattoria Da Nazzareno

Hotel Venture anbefaler et besøg på **Trattoria Da Nazzareno**, der udover det traditionelle romerske køkken også har fisk på menuen.

Men området byder på mange gode spisesteder, og jeg har besøgt hele 3, som jeg gerne vil lægge et godt ord ind for.

På **Al Grappolo d'Ora** venter der rigtig god mad i fine omgivelser til en pris lidt over middel.

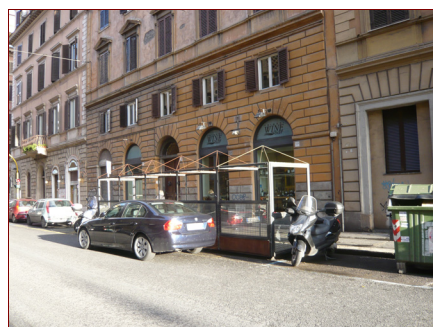
På hyggelige **Enoteca Trimani** har man et lille, fint køkken og nogle super vine og endelig er man til det typiske trattoria-køkken bør man besøge det dejlige **Monte Arci**. Alle 3 har udendørsservering.

Men kvarteret vrimler med spisesteder så måske gør du dit eget gode fund.

Al Grappolo d'Ora

Enoteca Trimani

Monte Arci

Diocletians termer og Santa Maria degli Angeli

På omstående side finder du en omtale af disse to store seværdigheder, der ligger på vejen ind til centrum.

Diocletians termer

Noget sidestykke til termerne i det gamle Rom er svært at finde i vor moderne tid, med mindre man kan forestille sig en badeanstalt, sport- og fitnessklub, botanisk have og et museum, bibliotek og medborgerhus i ét og samme kompleks.

Vi skal helt frem til kejsertiden før romerne i større tal for alvor lærer at værdsætte det daglige bad. Før denne tid var det en luksus for den rige del af befolkningen, og selv blandt disse var det ikke altid, at man nåede meget længere end til det ugentlige bad.

Næsten et århundrede efter Caracallas gigantiske anlæg så dagens lys, overgik kejser Diocletian ham med anlæggelsen af sine termer, de største som verdenen til dato havde set.

Hér kunne der bade 3000 gæster på én gang i et center med bade, idrætsanlæg, biblioteker, haver, teatre, koncertsale og alt i en overdådig udsmykket ramme af farvet marmor, skulpturer og anden udsmykning. I omfang dækkede termerne et område på 380 x 370 m.. Vore dages "Lalandiaer" og helsesanatorier er som en mindre havepool i sammenligning med Diocletians termer.

Det meste af dette gigantiske anlæg er i dag forsvundet, dog blev kirken Santa Miria degli Angeli i renæssancen af Michelangelo indbygget i det oprindelige tepidarie og den centrale basilica-hal.

Det nuværende Museo Nazionale Romano har udnyttet andre dele af anlægget til sin nationale samling af antik kunst. Et yderligere levn fra de oprindelige bade er den halvcirkulære plads, Piazza della Repubblica med den store najadefontæne, der ligger oven på den oprindelige exedra i termerne, og som tidligere hed og af mange romere stadig kaldes ved sit tidligere navn, Piazza Esedra.

Det ene af de 2 store rotunde-tårne der markerede hjørnerne på termerne, rummer i dag barokkirken San Bernardo alle Terme.

Santa Maria degli Angeli

En kunstelskende siciliansk præst fandt i renæs-sancen et imponerende freskomaleri af de syv ærkeengle under pudslaget på væggen i en lille kirke i Palermo og blev så imponeret af dette, at han besluttede sig for, at der måtte bygges en stor kirke til deres ære i Rom.

Da han senere i en drøm så en kirke til ære for ærkeenglene indbygget i termerne, rejste han til Rom og fik overbevist paven om, at der skulle opføres en kirke, der hvor Diocletian, ved hjælp af tusindvis af slaver, havde opført de kolossale termer.

Kirken kom til at hedde "Santa Maria degli Angeli" - englernes kirke.

Det var Michelangelo, der først indrettede disse storslåede rum til kirke i 1563, senere foretog arkitekten Luigi Vanvitelli i det 18'ende århundrede en del ændringer, blandt andet drejede han kirkens retning 90 grader og tilføjede den apsis, der i dag udgør højalteret.

De mest bemærkelsesværdige kunstværker er en fresko af St. Sebastians Martyrium af Domenichino og en kæmpe statue af St. Bruno udført af Jean-Antoine Houdon.

Sakristiet byder på en lille udstilling, der viser Michelangelos oprindelige plan.

Kirkens officielle og fulde navne er i øvrigt Santa Maria degli Angeli e dei Martiri, eftersom den er indviet både til Maria og de martyrer, der ifølge Kirken døde under opførelsen af Diocletians Bade.

Kirken var officiel statskirke under monarkiet fra 1870 -1945, og den bruges stadig til officielle statsbegravelser, senest da 16 italienske soldater blev dræbt i Irak.

De fleste kunsthistorikere mener i øvrigt, at det var ren vandalisme, at Vanvitelli drejede kirkens orientering 90 grader i forhold til Michelangelos originale plan.

Kirken er også kendt for den såkaldte meridian, der blev bestilt af pave Clemens XI ca. år 1700 hos den italienske astronom og matematiker Francesco Bianchini, der netop inden da havde lavet en tilsvarende i Bolognas katedral, San Petroni.

Paven ønskede meridianen for at kunne kontrollere den nyindførte gregorianske kalender og for at få en mulighed for en præcis fastsættelse af påsketiden.

Meridianen er lavet af bronze og er 45 m. lang (jo længere, des mere nøjagtig måling af årets gang).

Den løber parallelt med længdegraden 12 gr. 50 min. gennem Rom.

Ved solens middagshøjde, kl. 12,00, rammer en solstråle meridianen gennem et hul i den høje sidemur. Ved sommertilsvær rammer strålen meridianen tættest på muren, og ved vintertilsvær længst væk fra muren. Ved efterårs- og forårsjævndøgn rammer strålen helt nøjagtig midten af meridianen.

Langs meridianen er så nedfældet forskellige astronomiske fixpunkter, stjernetegn og påske-tal: Påsken falder altid på den første søndag efter den første nymåne efter forårsjævndøgn.

Ud over hullet til solstrålen lavede Bianchini 3 huller i loftet, igennem hvilke man kan se henholdsvis Nordstjernen, Sirius og Arcturus, som er den største stjerne i stjernebilledet Storebjørn.

I 2002 blev meridianen restaureret i anledning af 300-året for dens indvielse.